

		(28)
		(29)
	(30)	
(31)		
	(32)	
		(33)
	(34)	
	(35)	
		(36)
		(37)
		(38)
		(39)
(40)		

28) Biz ondan sonra, onun milletini helâk etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik.

29) (Onları helâk eden) korkunç sestten başka bir şey değildi. Birdenbire sönuverdiler.

30) Ne yazık şu kullara! Onlara bir peygamber gelmeye görsün, ille de onunla alay etmeye kalkışılar.

31) Müşrikler görmüyorlar mı ki, onlardan önce nice kavimler helâk ettik. Onlar tekrar dönüp de bunlara gelmezler.

32) Elbette onların hepsi (kıyamet gününde) karşımızda hazır bulunacaklar.

33) (Bu hususta) ölü toprak onlar için mühim bir delildir. Biz ona yağmurla hayat verdik ve ondan dane çıkardık. İşte onlar bundan yerler.

34) Biz, yeryüzünde nice nice hurma bahçeleri, üzüm bağları yarattık ve oralarda birçok pınarlar fıskırtık.

35) Ta ki, onların meyvelerinden ve elleriyle bunlardan imal ettiklerinden yesinler. Hâla şükretmeyecekler mi?

36) Yerin bitirdiklerinden, insanların kendilerinden ve henüz mahiyetini bilmedikleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah'ı tesbih ve takdis ederim.

37) Gece de onlar için bir ibret alâmetidir. Biz ondan gündüzü sıyııp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler.

38) Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, azîz ve alîm olan Allah'ın takdiridir.

39) Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner.

40) Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.

Sınırlarını tam olarak bilemediğimiz bu muazzam fezada sayılamayacak kadar galaksilerden biri, güneş sistemimizin de içinde bulunduğu Samanyolu Galaksisi'dir ki, bir milyar yıldızı kapsamaktadır. Bütün bu yıldızlar, ucu bucağı bilinmeyen bir yörüngede birbirlerine çarpmadan, bir ahenk içerisinde yüzüp giderler. Elbetteki bu düzeni sağlayan Allah'tır.

(41)			
	(42)		
	(43)		
		(44)	
	(45)		
(46)			
			(47)
			(48)
		(49)	
		(50)	
	(51)		
(52)			
			(53)
		(54)	

41) Onların zürriyetlerini dopdolu bir gemide taşımamız da onlar için büyük bir ibrettir.

42) Onlar için, bunun gibi binecekleri başka şeyler de yarattık.

43) Dilesek onları suda boğarız. O zaman ne onların imdadına koşan olur, ne de onlar kurtarılırlar.

44) Ancak bizim tarafımızdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyadan faydalandırmamız müstesnadır.

45) Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada bıraktığınız işlerde Allah'tan korkun; umulur ki size merhamet olunur denildiğinde (aldırmazlar).

46) Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet gelmeyedursun, ille de ondan yüz çevirmişlerdir.

47) Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiğinde, kâfirler müminlere dediler ki: Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.

48) Onlar: Eğer gerçekten doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir? derler.

49) Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

50) İşte o anda onlar ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

51) Nihayet Sûr'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerine giderler.

52) (İşte o zaman:) Eyvah, eyvah! Bizi kabrimizden kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın vâdettiğidir. Peygamberler gerçekten doğru söylemişler! derler.

53) Olan müthiş bir sestendir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.

54) O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığını alırsınız.

(55)

(56)

(57)

(59)

(58)

(61)

(60)

(62)

(63)

(64)

(65)

(66)

(67)

(68)

(69)

(70)

55) O gün cennetlikler, gerçekten nimetler içinde safe sürerler.

56) Onlar ve eşleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar.

57) Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir.

58) Onlara merhametli Rabb'in söylediği selam vardır.

59) "Ayrılın bir tarafa bugün, ey günahkârlar!"

60) "Ey Adem oğulları! Size şeytana tapmayın, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır" demedim mi?

61) "Ve bana kulluk ediniz, doğru yol budur" demedim mi?

62) Şeytan sizden pek çok milleti kandırıp saptırdı. Hâla akıl erdiremiyor musunuz?

63) İşte, bu size vâdedilen cehennemdir.

64) İnkârınız sebebiyle bugün oraya girin!

65) O gün onların ağızlarını mühürleriz; yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.

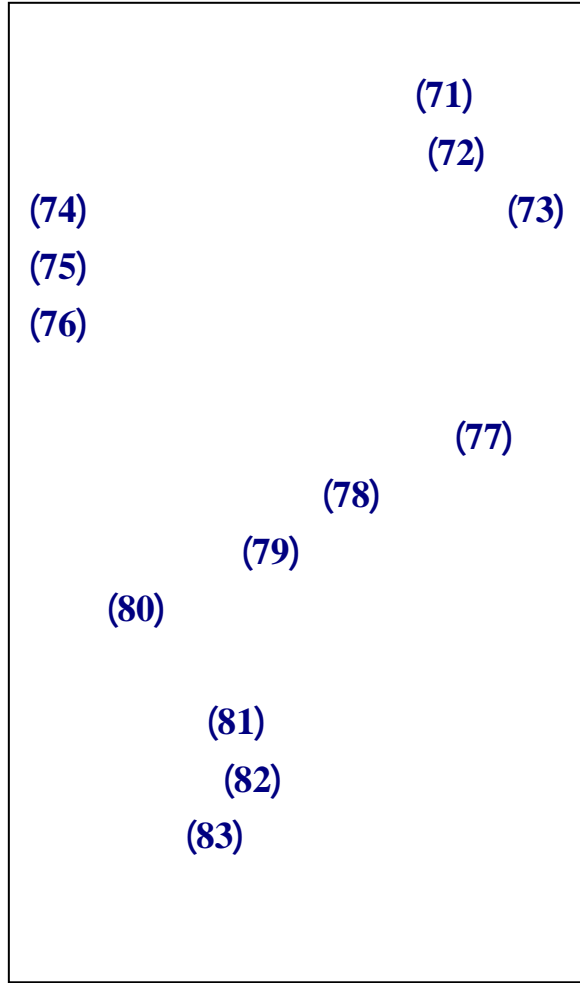
66) Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlar, ama nasıl görecekerdi?

67) Eğer dilesek oldukları yerde onların şekillerini değiştirdik de ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi ne de geri gelmeye!

68) Kime uzun ömür verirse biz onun gelişmesini tersine çeviririz. Hiç düşünmüyorlar mı?

69) Biz ona (Peygamber'e) şiir öğretmedik. Zaten ona yaraşmazdı da. Onun söyledikleri, ancak Allah'tan gelmiş bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır.

70) Diri olanları uyarsın ve kâfirler cezayı hak etsinler diye.

71) Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

72) Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler.

73) Bu hayvanlarda onlar için nice faydalar ve içilecek sütler vardır. Hâla şükretmezler mi?

74) Onlar, yardım göreceklerini umarak Allah'tan başka ilâhlar edindiler.

75) Halbuki ilâhların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir.

76) (Resûlüm!) O halde onların sözleri sakın seni üzmesin. Kuşkusuz biz, onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

77) İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.

78) Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: "Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyor.

79) De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.

80) Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

81) Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet! Elbette kadirdir. O, her şeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır.

82) Bir şey yaratmak istediği zaman Onun yaptığı "Ol" demekten ibarettir. Hemen oluverir.

83) Her şeyin mülkü kendi elinde olan Allah'ın şanı ne kadar yücedir! Siz de O'na döneceksiniz.

	(2)		(1)	
		(4)		(3)
		(5)		
(7)				(6)
(8)		(9)		
		(10)		
	(11)			
(13)				(12)
		(14)		
(16)				(15)
(18)		(17)		
	(19)			
			(20)	
(23)				(21)
				(22)
		(24)		

37- es-SAFFAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 182 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Saf saf dizilenlere,
- 2) O haykırıp sürenlere,
- 3) Ve o zikir okuyanlara,
- 4) Yemin ederim ki, ilâhınız birdir.
- 5) O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi, hem de doğuların Rabbidir.
- 6) Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik.
- 7) Ve itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.
- 8) Onlar, artık mele-i a'lâ'ya kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar.
- 9) Kovulup atılırlar. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.
- 10) Ancak bir söz kapan olursa, onu da delip geçen bir parlak ışık takip eder.
- 11) Şimdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mı daha zor, yoksa bizim yarattığımız mı? Şüphesiz biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.
- 12) Hayır, sen şaşıyorsun. Halbuki onlar alay ediyorlar.
- 13) Kendilerine öğüt verildiği vakit öğüt almazlar.
- 14) Bir mucize görseler alay ederler.
- 15) Bu ancak açık bir büyüdür, derler.
- 16) "Gerçekten biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, diriltileceğiz?"
- 17) "İlk atalarımızda mı?"
- 18) De ki: Evet, hem de hor ve hakir olarak.
- 19) O korkunç. bir sestem ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.
- 20) Eyvah bize! Bu ceza günüdür, derler.
- 21) İşte bu; yalanlamış olduğunuz hüküm günüdür.
- 22) "Zalimleri, onların aynı yoldaki arkadaşlarını ve tapmış olduklarını toplayın".
- 23) "Allah'tan başka . Onlara cehennemini yolunu gösterin".
- 24) "Onları tutuklayın, çünkü onlar sorguya çekilecekler!"

(26)	(25)
(29)	(28)
(30)	(31)
(33)	(32)
(37)	(36)
(40)	(39)
(42)	(41)
(44)	(43)
(46)	(45)
(49)	(48)
(51)	(50)

- 25) Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz?
26) Evet, onlar o gün zilletle boyun eğeceklerdir.
27) Onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.
28) Siz bize sağdan gelirdiniz derler.
29) "Bilâkis, derler, siz inanan kimseler değildiniz".
30) "Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Fakat siz kendiniz azgın bir toplum idiniz."
31) "Onun için Rabbimizin hükmü bize hak oldu. Biz mutlaka tadacağız."
32) "Biz sizi azdırdık. Çünkü kendimiz de azmıştık."
33) Şüphesiz o gün onlar azapta ortaklırlar.
34) İşte biz, suçlulara böyle yaparız.
35) Çünkü onlara: Allah'tan başka ilah yoktur, denildiği zaman kibirle direnirlerdi.
36) "Mecnun bir şair için biz ilahlarımızı bırakacak mıyız?" derlerdi.
37) Hayır! O, gerçeği getirdi ve peygamberleri de doğruladı.
38) Kuşkusuz siz acı azabı tadacaksınız.
39) Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası değildir.
40) Ancak Allah'ın hâlis kulları istisnâ edilecek.
41) Bunlar için bilinen bir rızık vardır.
42) (Türlü türlü) meyveler vardır. Ve onlar ağırlanırlar.
43) Naîm cennetlerinde .
44) Tahtlar üzerinde karşılıklı otururlar.
45) Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.
46) Berraktır, içenlere lezzet verir.
47) O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.
48) Yanlarında güzel bakışlarını yalnız onlara tahsis etmiş, iri gözlü eşler vardır.
49) Onlar, gün yüzü görmemiş yumurta gibi bembeyazdır.
50) İşte o zaman, birbirlerine dönerek (dünyadaki hallerini) soracaklar.
51) İçlerinden biri: "Benim, bir arkadaşım vardı" der.

	(52)	
(54)		(53)
	(55)	
(57)		(56)
		(58)
	(60)	(59)
(62)		(61)
		(63)
(65)		(64)
	(66)	
(68)		(67)
		(69)
	(71)	(70)
(73)		(72)
		(74)
(76)		(75)

52) Derdi ki: Sen de (dirilmeye) inananlardan mısın?

53) Biz ölüp kemik, sonra da toprak haline geldiğimiz zaman (dirilti)lilip) cezalanacak mıyız?

54) Siz işin gerçeğine vâkıf mısınız? dedi.

55) (İşte o zaman konuşan baktı, arkadaşını cehennemin ortasında gördü.

56) "Yemin ederim ki, sen az daha beni de helâk edecektin.

57) Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de (cehenneme) getirilenlerden olurum" dedi.

58) Birinci ölümümüz hariç, bir daha biz ölmeyecek miyiz?

59) Yalnız ilk ölümümüz, başka ölüm yok ve biz azâba da uğratılmayacağız ha?!"

60) Şüphesiz bu, büyük kurtuluştur.

61) Çalışanlar, böylesi bir kurtuluş için çalışsınlar.

62) Şimdi ziyafet olarak, cennet ehli için anılan bu nimetler mi daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?.

63) Biz onu (zakkumu) zalimler için bir fitne (imtihan) kıldık.

64) Zira o, cehennemin dibinde bitip yetişen bir ağaçtır.

65) Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.

66) Ondaki yerler ve karınlarını ondan doldururlar.

67) Sonra zakkum yemeğinin üzerine onlar için, kaynar su karıştırılmış bir içki vardır.

68) Sonra kesinlikle onların dönüşü, çılgın ateşe olacaktır.

69) Kuşkusuz onlar atalarını dalâlette buldular .

70) Şimdi de kendileri onların peşlerinden koşturuyorlar.

71) Andolsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu dalâlete düştü.

72) Kuşkusuz, biz onlara uyarıcılar göndermiştik.

73) Uyarılanların âkıbetinin ne olduğuna bir bak!

74) Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.

75) Andolsun, Nuh bize yalvarıp yakardı. Biz de duayı ne güzel kabul ederiz!

76) Kendisini ve ailesini büyük felâketten kurtardık.

	(77)	
	(79)	(78)
(81)		(80)
(83)		(82)
(85)		(84)
	(86)	
(89)	(88)	(87)
	(90)	
	(92)	(91)
	(94)	(93)
	(96)	(95)
	(97)	
(99)		(98)
	(100)	
		(101)
	(102)	

- 77) Biz yalnız Nuh'un soyunu kalıcı kıldık.
78) Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık
79) Bütün âlemlerden Nuh'a selam olsun!
80) İşte biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.
81) Zira o, bizim inanmış kullarımızdan idi.
82) Nihayet ötekileri (inanmayanları) suda boğduk.
83) Doğrusu İbrahim de onun bir kolundandır.
84) Çünkü o, Rabbine selim bir kalp ile gelmişti.
85) Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Nelere ibadet ediyorsunuz?"
86) "Bir takım uydurma yalanlar için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?"
87) "Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?"
88) Derken yıldızlara bir göz attı.
89) "Ben, doğrusu hastayım." dedi.
90) Hemen ondan yüz çevirip uzaklaştılar.
91) Sonra gizlice putlarına varıp: "Yemez misiniz?" dedi.
92) "Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?"
93) Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi.
94) Hızlıca ona yönelip geldiler.
95) "Yonttuğunuz şeylere mi ibadet ediyorsunuz?"
96) "Oysa sizi de yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır."
97) Dediler ki: "Onun için bir bina yapın da onu alevli ateşin içine atm."
98) Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Biz de onları en aşağılıklar kıldık.
99) Dedi ki: "Şüphesiz ben, Rabbime gidiciyim; pek yakında beni hidayete erdirecektir."
100) "Rabbim, bana salihlerden başışla."
101) Biz de onu itaatkâr bir çocukla müjdeledik.
102) Böylece onun yanında koşabilecek çağa erişince dedi ki: "Oğlum, gerçekten ben rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Bak artık, sen ne düşünürsün?" Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğum şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."

- 83) Doğrusu İbrahim de Nuh'un yardımcı ve taraftarlarından, onun yolu ve izinden gidenlerden ve ona uyanlardan biriydi.
84) Çünkü İbrahim, Rabbine selim, şek ve şirkten arınmış, tertemiz, saf bir kalp ile gelmişti.
85) Hani İbrahim bir zamanlar babası Azer'e ve kavmine demişti ki: "Nelere ibadet ediyorsunuz? Tapıtığınız bu putlar da nedir?"
86) "Bir takım uydurma yalan ve iftiralar için mi Allah'tan başka ilahlara tapıyorsunuz?"
87) "Alemlerin Rabbinin ne sanıyorsunuz? Allah'tan başkasına ibadet ettiğiniz halde, sizi cezasız bırakacağımı mı sanıyorsunuz?!"
88) Münecim bir kavim oldukları için, adetleri üzere yıldızlara inandığını kendilerine vehmettirmek maksadıyla yıldızlara bir bakış baktı.
89) İbrahim böylece: "Ben, doğrusu sizinle beraber çıkarsam hastalanacağım." dedi.
90) Kavmi, hemen İbrahim'den yüz çevirip uzaklaşarak bayram yerlerine gittiler.
91) Onlar çıkıp gittikten sonra İbrahim gizlice kavminin taptığı putlara varıp: "Sizin için sunulan bu kurban etinden yemez misiniz?" dedi.
92) "Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz? Soruma niçin cevap vermiyorsunuz?"
93) Derken cevap vermeyince gizlice putların üstüne yürüyüp sağ elindeki baltayla kuvvetli bir darbe indirdi.
94) Müşrikler hızlıca, birbirlerini itercesine İbrahim'e doğru yönelip geldiler. "Yazık sana! Biz onlara tapıyoruz, sen kırıyorun." dediler.
95) İbrahim onları kinayarak şöyle cevap verdi: "Taş vb. şeylerden ellerinizle yontup yaptığınız putlara mı tapıyorsunuz?"
96) "Oysa sizi de amelinizi de, yaptığımız putları da Allah yaratmıştır. Her şey O'nun yaratmasıdır. O halde yaratamı bırakıp yaratılana nasıl ibadet ediyorsunuz? Ey insanlar! Sizin aklınız yok mu?"
97) İbrahim getirdiği delillerle onları mağlup edince, onlar kaba kuvvetle galip gelme yoluna baş vurdular. Aralarında istişare yaptıktan sonra, putlarına ve ilahlarına yardım maksadıyla onu ateşe atmaya karar verdiler. Dediler ki: "İbrahim için bir bina inşa edin de orada bir ateş yakın ve onu alevli ateşin içine atm."
98) Böylelikle İbrahim'e bir tuzak hazırlamak istediler ve onu yok etme çarelerini aradılar. Biz onu ateşten kurtardık ve ateşi ona soğuk ve selamet kıldık. Onları zelil ve mağlup ettik. Çünkü İbrahim'e hazırlanmış oldukları tuzak ve hilelerinin ona bir etkisi olmadı.
99) Yüce Allah İbrahim'i ateşten ve kâfirlerin tuzaklarından kurtarıncı kavminden ayrılıp hicret etti ve dedi ki: "Şüphesiz ben, kavminin ülkesinden Rabbimin bana emrettiği yere, Şam'a hicret ediyorum; pek yakında beni hidayete erdirecektir."
100) "Ey Rabbim, bana salihlerden, iyilerden, gurbette yalnızlığımı giderecek bir çocuk başışla."
101) Biz de onun duasını kabul ettik ve ona, büyüdüğünde olgun ve itaatkâr olacak bir erkek çocuk olan İsmail ile müjdeledik.
102) Böylece İsmail, babası İbrahim'in yanında koşabilecek, ihtiyaçlarını giderebilecek çağa, yedi veya onüç yaşına gelince babası ona dedi ki: "Yavrurum, gerçekten ben rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Bu işi bir düşün, bu konuda ne dersin?" İsmail dedi ki: "Babacığım, benim boğazlamamla ilgili olarak Allah'ın sana emrettiği şeyi yap! İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."

(104)	(103)	
(105)		
(107)	(106)	
(109)	(108)	
	(110)	
(112)		(111)
(114)		(113)
	(115)	
	(116)	
(118)		(117)
	(119)	
(121)		(120)
(123)	(122)	
	(124)	
	(125)	
		(126)

- 103) Böylece ikisi de teslim olup onu alını üzerine yatırdı.
104) Biz ona: "Ey İbrahim!" diye seslendik.
105) "Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz."
106) "Doğrusu bu, apaçık bir imtihandı."
107) "Ve ona büyük bir kurbanı fidiye olarak verdik."
108) Sonra gelenler arasında ona bıraktık.
109) İbrahim'e selâm olsun.
110) Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.
111) Şüphesiz o, mü'min kullarımızdandı.
112) Biz ona, salihlerden bir nebi olarak İshak'ı başışladık.
113) Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkinin soyundan, ihsanda bulunan da var; açıkça kendi nefesine zulmeden de.
114) Andolsun biz Musa'ya da Harun'a da nimetler verdik.
115) Onları ve kavimlerini o büyük sıkıntudan kurtardık.
116) Kendilerine yardım ettik de galip gelen onlar oldu.
117) Her ikisine de apaçık anlaşılabilir bir kitabı verdik.
118) Her ikisini de doğru yola ilettik.
119) Sonra gelenler içinde, namlarına şunu bıraktık.
120) Musa ve Harun'a selam olsun.
121) Doğrusu biz, iyileri böylece mükâfatlandırırız.
122) Şüphesiz, ikisi de mümin kullarımızdandı.
123) İlyas da şüphe yok ki, peygamberlerdendi.
124) Milletine: sakınmaz mısınız?
125) Yaratıcıların en iyisini bırakıp da Ba'l'e mi taparsınız? demişti.
126) "Sizin de Rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı?"

- 103) Böylece İbrahim ve İsmail Allah'ın emrine teslim olup İbrahim, oğlu İsmail'i boğazlamak üzere yıkıp, yüzü koyun, alını ve şakağı üzerine yatırdı.
104) Biz ona: "Ey İbrahim!" diye seslendik.
105) "Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Sana emrolunanı yerine getirdin. Çocuğunu kesmek için yatırmakla, gördüğün rüyadan maksat hasıl oldu. Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Ey İbrahim senin sıkıntıların giderdiğimiz gibi, güzel amel işleyenlerin de sıkıntılarını gidermek suretiyle bu şekilde mükâfatlandırırız. Onlar için, içinde buldukları durumlardan bir çıkış ve ferahlık nasip ederiz."
106) "Doğrusu bu kesme işi, bir deneme ve samimi kişilerin münafıklardan ayrıldığı apaçık ve zor bir imtihandır."
107) "Ve İbrahim'e, oğlunun yerine fidiye olarak, büyük bir kurbanlık hayvanı fidiye olarak verdik."
108) Sonra gelenler arasında ona şöhret bıraktık, kıyamete kadar onun güzel bir şekilde anılmasını sağladık.
109) İbrahim'e bizden güzel ve kıymetli bir selâm olsun.
110) Biz, onu mükâfatlandırdığımız gibi, ihsanda bulunanları, güzel iş yapanları böyle ödüllendiririz, mükâfatlandırırız.
111) Şüphesiz o, bizim mü'min kullarımızdandı.
112) Bu olaydan sonra biz İbrahim'e, salihlerden bir nebi olacak olan İshak adlı çocuğu başışladık.
113) İbrahim'e ve İshak'a din ve dünya bereketleri yağdırdık. İkinin soyundan, ihsanda bulunan, mü'min, iyi kişiler de var; açıkça kendi nefesine zulmeden, kâfir, kötü kişiler de.

	(127)	
	(129)	(128)
(131)		(130)
(133)	(132)	
	(134)	
	(136)	(135)
(138)		(137)
(140)	(139)	
	(141)	
(143)		(142)
	(144)	
(146)		(145)
	(147)	
(149)		(148)
	(150)	
(152)		(151)
	(153)	

- 127) Bunun üzerine İlyas'ı yalanladılar. Onun için onların hepsi (cehenneme) götürüleceklerdir.
128) Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.
129) Sonra gelenler içinde, kendisine bir ün bıraktık,
130) "İlyas'a selâm!" dedik.
131) Şüphesiz biz, iyileri işte böyle mükâfatlandırırız.
132) Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.
133) Lût da elbette peygamberlerdendi.
134) Hani biz Lût'u ve ailesinin hepsini kurtardık.
135) Ancak geridekiler arasında kalan yaşlı bir kadın dışında,
136) Sonra diğerlerini yok ettik.
137) Siz onların yanlarından geçip gidiyorsunuz: sabahlayın
138) Ve geceleyin. Hâla akıllanmayacak mısınız?
139) Doğrusu Yunus da gönderilen peygamberlerdendi.
140) Hani o, dolu bir gemiye binip kaçmıştı.
141) Gemide olanlarla karşılıklı kur'a çektiler de kaybedenlerden oldu.
142) Yunus kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.
143) Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı,
144) Tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.
145) Halsiz bir vaziyette kendisini dışarı çıkardık.
146) Ve üstüne kabak türünden geniş yapraklı bir nebat bitirdik.
147) Onu, yüz bin veya daha çok kişiye peygamber olarak gönderdik.
148) Sonunda ona iman ettiler, bunun üzerine biz de onları bir süreye kadar yaşattık.
149) Putperestlere sor: Kızlar Rabbinin de erkekler onların mı?
150) Yoksa biz melekleri onların gözü önünde kız olarak mı yarattık?
151) Dikkat edin, kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar ki;
152) "Allah doğurdu" diyorlar. Onlar şüphesiz yalancılardır.
153) Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş!

(155)	(154)	
	(156)	
		(157)
(159)	(158)	
(161)	(160)	
	(162)	
	(164)	(163)
	(166)	(165)
(168)		(167)
	(169)	
(171)		(170)
	(172)	
	(174)	(173)
(176)		(175)
	(177)	
(179)		(178)
	(180)	
(182)		(181)

154) Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?

155) Hiç düşünmüyor musunuz?

156) Yoksa sizin açık bir deliliniz mi var?

157) Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin!

158) Allah ile cinler arasında da bir soy birliği uydurdular. Andolsun, cinler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159) Allah, onların isnat edegeldiklerinden yücedir, münezzehtir.

160) Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnadır.

161) Sizler ve taptığınız şeyler!

162) Hiçbiriniz, Allah'a karşı azdırıp sapıramazsınız.

163) Cehenneme girecek kimseden başkasını.

164) "(Melekler şöyle derler:) Bizim her birimiz için, bilinen bir makam vardır."

165) "Şüphesiz biz,orada sıra sıra dururuz."

166) "Ve şüphesiz Allah'ı tesbih ederiz."

167) "Putperestler şöyle diyorlardı".

168) "Eğer öncelilere verilenlerden bizde de bir kitap olsaydı",

169) "Mutlaka Allah'ın ihlâslı kulları olurduk!" .

170) İşte şimdi onu inkâr ettiler. Ama ileride bileceklerdir!

171) Andolsun ki, peygamber kullarımıza söz vermişizdir:

172) Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır.

173) Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.

174) Onun için sen bir süreye kadar onlara aldırma.

175) Onların halini gör, onlar da görecekler.

176) Azabımızı acele mi istiyorlar?

177) Azap yurtlarına indiğinde, uyarılanların (fakat yola gelmeyenlerin) sabahı ne kötü olur!

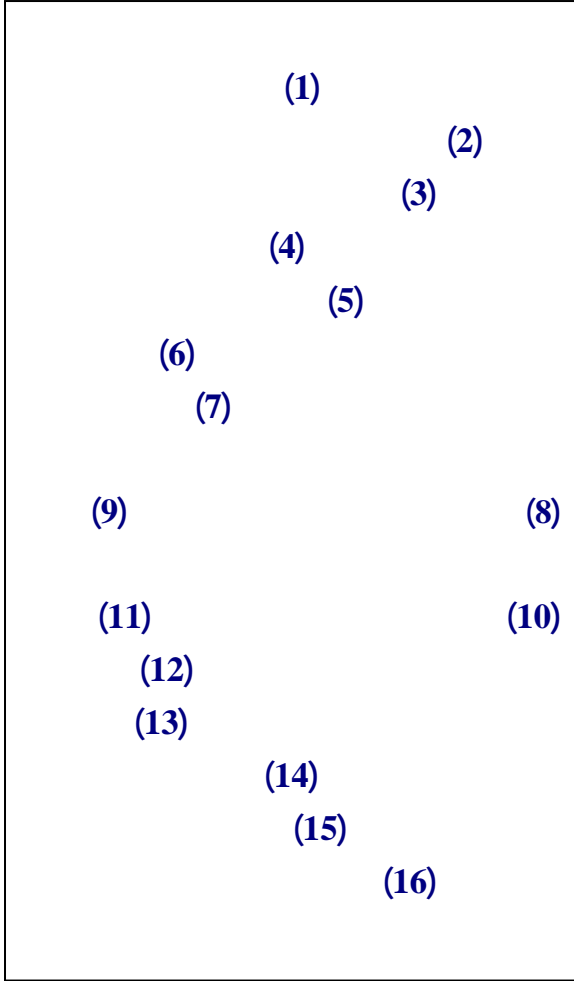
178) Sen bir zamana kadar onlara aldırma.

179) Onların halini gör, onlar da göreceklerdir.

180) Senin izzet sahibi Rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir.

181) Gönderilen bütün peygamberlere selam olsun!

182) Alemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun!

38- SAD SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Sâd. Öğüt veren Kur'an'a yemin ederim ki,
- 2) Küfredenler, aksine, bir gurur ve tefrika içindedirler.
- 3) Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. O zaman feryat ettiler. Halbuki artık kurtulma zamanı değildi.
- 4) Aralarından kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştilar ve kâfirler: Bu pek yalancı bir sihirbazdır!
- 5) İlahları, tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir! dediler.
- 6) Onlardan ileri gelenler: Yürüyün, ilahlarınıza bağlılıkta direnin, sizden istenen şüphesiz budur.
- 7) Son dinde de bunu işitmedik. Bu, ancak bir uydurmadır.
- 8) Kur'an aramızdan Muhammed'e mi indirildi? diyerek kalkıp yürüdüler. Belki, bunlar Kur'an'ım hakkında şüphe içine düştüler. Hayır! Azabımı henüz tatmadılar.
- 9) Yoksa azîz ve lütufkâr olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır!
- 10) Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyleyse yollarında yükselsinler!
- 11) Onlar, çeşitli guruplardan oluşmuş bir ordudur; işte şurada bozguna uğratılacaklardır.
- 12) Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi Firavun da, yalanladılar.
- 13) Semûd, Lût kavmi ve Eyke halkı da yalanladılar. İşte bunlar da birleşen topluluklardır.
- 14) Onların her biri gönderilen peygamberleri yalanladılar da bu yüzden azabım hak oldu.
- 15) Bunlar da ancak, bir an gecikmesi olmayan korkunç bir ses beklemektedirler.
- 16) Rabbimiz! Bizim payımızı hesap gününden önce ver, dediler.

	(17)
(19)	(18)
(20)	
(21)	
(23)	(22)
	(24)
	(25)
	(26)

17) Onların söylediklerine sabret, kulumuz Davud'u, o kuvvet sahibi zatı hatırla. O, hep Allah'a yönelirdi.

18) Biz, dağları onun emrine vermiştik. Akşam sabah onunla beraber tesbih ederlerdi.

19) Kuşları da toplu halde onun emri altına vermiştik. Hepsisi de ona uyarak zikir ve tesbih ederlerdi.

20) Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiş; ona hikmet ve güzel konuşma vermiştik.

21) Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mâbedin duvarına tırmanmışlardı.

22) Davud'un yanına girmişlerdi de Dâvud onlardan korkmuştu. "Korkma! Biz birbirine hasım iki davacıyız, aramızda adaletle hükmet, haksızlık etme; bize doğru yolu göster" dediler.

23) Bu, kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Böyle iken "Onu da bana ver" dedi ve tartışmada beni yendi.

24) Davud: Andolsun ki, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlıkta bulunmuştur. Doğrusu ortakçılardan çoğu, birbirlerinin haklarına tecâvüz ederler. Yalnız iman edip de iyi işler yapanlar müstesna. Bunlar da ne kadar az! dedi. Davud, kendisini denediğimizi sandı ve Rabbinden mağfiret dileyerek eğilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi.

25) Sonra bu tutumundan dolayı onu bağışladık. Kuşkusuz yanımızda onun yüksek bir makamı ve güzel bir geleceği vardır.

26) Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Hevâ ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.

	(27)	
		(28)
	(29)	
		(30)
		(31)
	(32)	
		(33)
	(34)	
(35)		
(36)		
	(37)	
		(38)
(40)		(39)
		(41)
		(42)

27) Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Vay o inkâr edenlerin ateşteki haline!

28) Yoksa biz, iman edip de iyi işler yapanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya korkanları yoldan çıkanlar gibi mi sayacağız?

29) Sana bu mübarek Kitab'ı, âyetlerini düşünsünler ve akli olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.

30) Biz Davud'a Süleyman'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Doğrusu o, daima Allah'a yönelirdi.

31) Akşama doğru kendisine, üç ayağının üzerine durup bir ayağını tırnağının üzerine diken çalımı ve safkan koşu atları sunulmuştu.

32-33) Süleyman: Gerçekten ben mal sevgisini, Rabbimi anmak için istedim, dedi. Nihayet güneş battı. Onları tekrar bana getirin, dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34) Andolsun biz Süleyman'ı imtihan ettik. Tahtının üstüne bir ceset bırakıverdik, sonra o, yine eski haline döndü.

35) Süleyman: Rabbim! Beni bağışla; bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlılık ver. Şüphesiz sen, daima bağışta bulunansın, dedi.

36) Bunun üzerine biz rüzgarı onun emrine verdik. Onun emriyle istediği yere yumuşacık akardı.

37) Dalgıç ve yapı ustası şeytanları da.

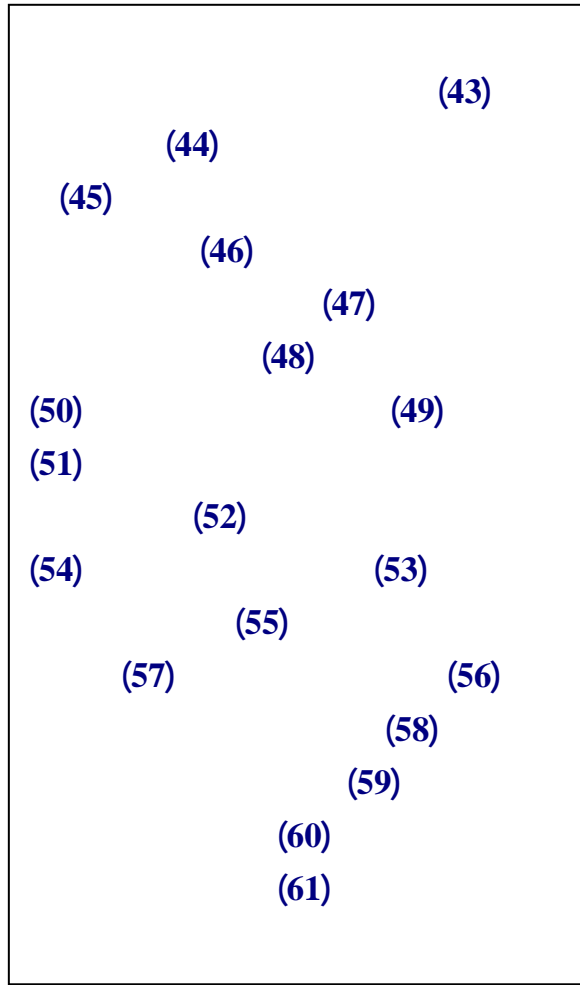
38) Ve daha diğerlerini de zincirlerde bağlı olarak.

39) "İşte bu bizim bağışımızdır. İster ver, ister tut; hesapsızdır" dedik.

40) Doğrusu onun, bizim katımızda büyük bir değeri ve güzel bir yeri vardır.

41) Kulumuz Eyyub'u da an. O, Rabbine: Doğrusu şeytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi, diye seslenmişti.

42) Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su.

43) Bizden bir rahmet ve olgun akıl sahipleri için de bir ibret olmak üzere ona hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini bağışladık.

44) Eline bir demet sap al da onunla vur, yeminini böyle yerine getir. Gerçekten biz Eyyub'u sabırlı bulmuştuk. O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi.

45) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an.

46) Gerçekten biz onları, katıksızca yurdu düşünen ihlas sahipleri kıldık.

47) Ve gerçekten onlar, bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır.

48) İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an. Hapsi de hayırlılardan idi.

49) İşte bu, bir hatırlatmadır. Doğrusu Allah'a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir gelecek vardır.

50) Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri vardır.

51) Onlar koltuklara yaslanıp kurularak orada bir çok meyveler ve içecekler isterler.

52) Yanlarında, eşlerinden başkasına bakmayan, kendilerine yaşıt güzeller vardır.

53) İşte, hesap günü için size vâdolunan şeyler bunlardır.

54) Şüphesiz bu, bizim verdiğimiz rızıktır. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

55) Bu böyle; ama azınlara kötü bir gelecek vardır.

56) Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kötü bir kalma yeridir.

57) İşte bu; kaynar su ve irindir. Onu tatsınlar

58) Buna benzer daha türlü türlü başkaları da vardır.

59) İşte bu sizinle beraber cehenneme girecek topluluktur. Onlar rahat yüzü görmesin. Onlar mutlaka ateşe gireceklerdir.

60) Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir! derler.

61) Dediler ki: Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azabını iki kat arttır!

45) Ey Muhammed! İbadette güçlü ve kuvvetli, dinde basiretli, akıllı, seçkin kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da hatırla ve onlara uy.

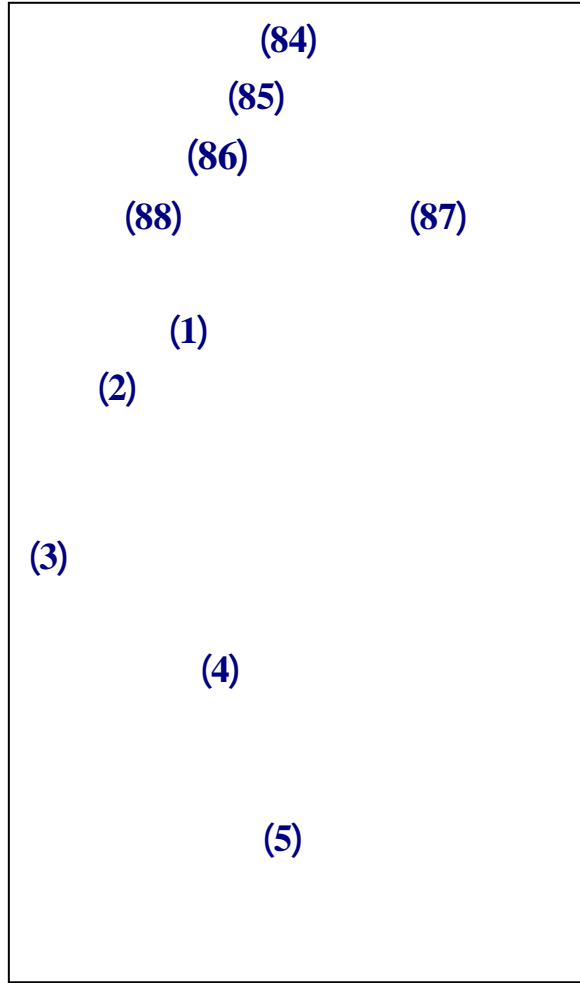
46) Gerçekten biz onları, katıksızca, ihlaslı olarak, ahiret yurdunu düşünen, onu hatırdı tutup elde etmeye çalışan, bundan başka dertleri olmayan, ihlas sahipleri kıldık.

47) Ve gerçekten onlar, bizim katımızda seçilmiş ve diğer insanlara tercih edilmişlerdir. Çünkü onlar seçkin ve iyi kimselerdir.

48) Ey Muhammed! İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifl'i de an, hatırla. Onların hapsi de Allah'ın seçkin ve hayırlı kullarından idi. Allah yolunda sabırdı ve eziyetlere katlanma hususunda onlara uy.

(62)			
	(63)		
		(64)	
		(65)	
	(67)	(66)	
			(68)
(70)			(69)
	(71)		
(72)			
		(73)	
			(74)
(75)			
(76)			
		(77)	
(79)			(78)
(81)		(80)	
	(82)		
			(83)

- 62) Derler ki: Kendilerini dünyada iken kötülerden saydığımız kimseleri burada niçin görmüyoruz?
- 63) Alaya aldığımız onlar değil miydi? Yoksa (buradalar da) onları gözden mi kaçırdık?
- 64) İşte bu, cehennem ehlinin tartışması, şüphesiz bir gerçektir.
- 65) De ki: Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahrâr olan Allah'tan başka bir ilah yoktur.
- 66) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi üstündür, çok bağışlayıcıdır.
- 67) De ki: "Bu büyük bir haberdir."
- 68) "Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz."
- 69) Onlar orada tartışırken benim mele-i a'lâ hakkında hiçbir bilgim yoktu.
- 70) Ben ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunuyor.
- 71) Rabbin meleklerle demişti ki: Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım.
- 72) Onu tamamlayıp, içine de ruhumdan üfürdüğüm zaman, derhal ona secdeye kapanın!
- 73) Bütün melekler toptan secde ettiler.
- 74) Yalnız İblis secde etmedi. O büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.
- 75) Allah! Ey İblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni meneden nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin? dedi.
- 76) İblis: Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi.
- 77) Allah: Çık oradan! Sen artık kovulmuş birisin.
- 78) Ve ceza gününe kadar lânetim senin üzerindedir! buyurdu.
- 79) İblis: Ey Rabbim! O halde tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver, dedi.
- 80) Allah: "Haydi, sen mühlet verilenlerdensin."
- 81) "O bilinen güne kadar" buyurdu.
- 82) İblis: Senin mutlak kudretine andolsun ki, onların hepsini mutlaka azdracağım."
- 83) "Ancak onlardan ihlâslı kulların hariç" dedi.

84) Dedi ki, "O doğru ben hep doğruyu söylerim."

85) "Mutlaka sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım!"

86) De ki: Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.

87) Bu Kur'an, ancak âlemler için bir öğüttür.

88) Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.

39- ez-ZÜMER SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Bu Kitap izzet ve hikmet sahibi Allah katından indirilmiştir.

2) Şüphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a has kılarak kulluk et.

3) Dikkat et, hâlis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez.

4) Eğer Allah bir evlât edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir. O, tek ve kahrân olan Allah'tır.

5) Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Dikkat et! O, azîzdir, ve çok bağışlayandır.

(6)

(7)

(8)

(9)

(10)

6) Allah sizi bir tek nefisten (Âdem'den) yarattı, sonra ondan da eşini yarattı. Sizin için hayvanlardan sekiz eş meydana getirdi. Sizi de annelerinizin karınlarında üç katlı karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirek yaratıyor. İşte bu yaratıcı, Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyken nasıl oluyor da (O'na kulluktan) çevriliyorsunuz?

7) Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz Allah, size muhtaç değildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizden bunu kabul eder. Hiçbir günahkâr diğerinin günahını çekmez. Nihayet hepinizin dönüp gidişi, Rabbinizedir. Yaptıklarınızı O size haber verir. Çünkü O, kalplerde olan herşeyi hakkıyla bilendir.

8) İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvarmış olduğunu unuttur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) De ki: Küfrünle biraz eğlencedir; çünkü sen, muhakkak cehennem ehline sensin!

9) Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Resûlüm!) De ki: Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.

10) (Resûlüm!) Söyle: Ey inanan kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın (yarattığı) yeryüzü geniştir. Yalnız sabredenlere, mükâfatları hesapsız ödenecektir.

(11)				
	(12)			
		(13)		
			(14)	
				(15)
(16)				
				(17)
(18)				
(19)				
				(20)
				(21)

11) De ki: Bana, dini Allah'a hâlis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.

12) Bana müslümanların ilki olmam emrolundu.

13) De ki: Rabbime karşı gelirim, doğrusu büyük günün azabından korkarım.

14) De ki: Ben dinimde ihlâs ile ancak Allah'a ibadet ederim.

15) (Ey Allah'a eş koşanlar!): Siz de O'ndan başka dilediğimize tapın! De ki: Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

16) Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da (öyle) tabakalar var. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım! Yalnızca benden korkun.

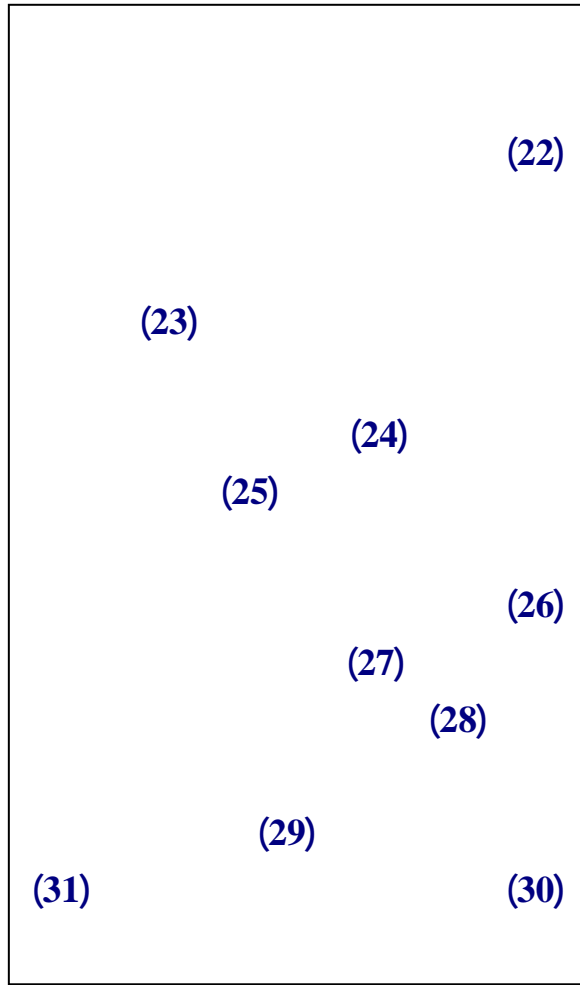
17) Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele:

18) O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın doğru yola ilettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

19) (Resûlüm!) Hakkında azap hükmü gerçekleşmiş kimseyi ve ateşte olanı sen mi kurtaracaksın!

20) Fakat Rablerinden sakınanlara, üstüste yapılmış, altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden caymaz.

21) Görmedin mi? Allah gökten bir su indirdi, onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla türlü türlü renklerde ekinler yetiştiriyor. Sonra onlar kurur da sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir kırıntı yapar. Şüphesiz bunlarda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22) Allah kimin gönlünü İslâm'a açmışsa o, Rabbinden bir nûr üzerinde değil midir? Allah'ı anmak hususunda kalpleri katılmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

23) Allah sözün en güzelini, birbiriyle uyumlu ve bıkmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab'ın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'ın, dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidayet rehberidir. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren olmaz.

24) Kıyamet gününde yüzünü azabın şiddetinden korumaya çalışan kimse (kendini ondan emin kılan gibi) midir? Zalimlere "Kazandığınızı tadın!" denilir.

25) Onlardan öncekiler (peygamberleri) yalanladılar da farkına varmadıkları bir yerden onlara azap çattı.

26) Bu suretle Allah, dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi!

27) Andolsun ki biz, öğüt alsınlar diye, bu Kur'an'da insanlara, her türlü misali verdik.

28) Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik.

29) Allah, çekişip duran birçok ortakların sahip olduğu bir adam (köle) ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

30) Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31) Sonra şüphesiz, siz de kıyamet günü, Rabbinizin huzurunda davalacaksınız.